

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania Z. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 stycznia 2020 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 9 października 2018 r., sygn. akt XI Ua (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z 9 października 2018 r. oddalił apelację Z. M. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 12 lutego 2018 r., który oddalił jej odwołanie od decyzji pozwanego organu rentowego z 17 listopada 2016 r., odmawiającej jednorazowego odszkodowania po śmierci męża A. M. . Sąd nie stwierdził, iżby mąż skarżącej zmarł wskutek wypadku przy pracy.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na następujące istotne zagadnienia prawne:

1. „Konieczność rozstrzygnięcia zasadności oddalenia wniosku dowodowego jako kluczowego w sprawie, w sytuacji braku dokumentacji medycznej, wyników sekcji zwłok, jak również świadków zdarzenia mającego miejsce za granicami Rzeczypospolitej Polskiej, celem ustalenia wystąpienia przesłanki w postaci

przyczyny zewnętrznej w rozumieniu ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;

2. Konieczność rozstrzygnięcia kwalifikacji długotrwałego i nieprzerwanego wykonywania przez pracownika zwykłych, codziennych czynności na rzecz pracodawcy przez nieprzerwany okres 23 dni (z wyłączeniem wymaganych prawem przerw w odpoczynku w czasie jazdy) oraz ciągłego pozostawania w tym czasie w jego dyspozycji i związanego z tym przemęczenia i nadmiernego obciążenia organizmu pracownika jako przyczyny zewnętrznej w rozumieniu ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Sformułowane zagadnienia osobno ani razem nie składają się na istotne zagadnienie prawne, które ma na uwadze art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przedmiotem istotnego zagadnienia prawnego jest problem prawny o znaczeniu uniwersalnym, znaczący dla dziedziny lub systemu prawa, dotychczas nierozpoznany, opracowany na podstawie analizy prawa, orzecznictwa a nawet doktryny, po której to wpierw sam skarżący może stwierdzić, że takiej rangi zagadnienie rzeczywiście występuje i dlatego powinien rozpoznać je Sąd Najwyższy. Brak jest tego we wniosku (wyżej *in extenso*).

Skarżąca we wniosku bezpośrednio (pkt 1) odwołuje się do postępowania dowodowego w jej sprawie, co nie odpowiada podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., gdyż dotyczy jej indywidualnego sporu. Istotne zagadnienie prawne nie może być redukowane do oceny prawidłowości postępowania w konkretnej sprawie, czyli decyzji Sądu w tym zakresie, gdyż nie wykracza to poza stosowanie prawa w danej sprawie. Kontrola w tym zakresie odpowiada podstawom kasacyjnym z art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. a nie podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Na etapie przedsądu może też składać się na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., ale do tej podstawy przedsądu skarżąca nie odwołuje się i we wniosku

o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie twierdzi, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Podobna ocena odnosi się do zagadnienia ujętego w pkt 2. Treść zagadnienia jest już bardziej ogólna niż w pkt 1. Jednak nie ma jurydycznego pierwiastka, bowiem nie wskazuje na żaden przepis prawa, który otwierałby w ogóle rozważania o istnieniu istotnego zagadnienia prawnego. Wypadki przy pracy mają już niemałe orzecznictwo, zauważone choćby przez Sąd powszechny w tej sprawie. Nie są to zatem nowe kwestie prawne. Brak innej argumentacji wniosku uprawnia stwierdzenie, że decydują ustalenia i okoliczności w indywidualnej sprawie. Podstawy kasacyjne stanowią odrębną część skargi i nie zastępują podstawy przedsądu. Podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania. W treści przedstawionego zagadnienia ujęte są tylko kwestie faktyczne, co również uzasadnia stwierdzenie, że nie składają się na istotne zagadnienie prawne o znaczeniu uniwersalnym, lecz tylko mogą być oceniane w konkretnej sprawie, czyli - podobnie jak wyżej - w ramach podstawy kasacyjnej lub podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (z ograniczeniami z art. 398³ § 3 k.p.c. oraz art. 398¹³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie bez znaczenia byłby wówczas wskazany w zaskarżonym orzeczeniu wyrok Sądu Okręgowego w K. z 15 maja 2017 r., XU (...), oddalający poprzednie odwołanie skarżącej. Wykracza to jednak ponad potrzebę argumentacji, gdyż wystarczy stwierdzenie, że sformułowane kwestie nie składają się na istotne zagadnienie prawne z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).